

Fem og fyrretyvende Møde.

Onsdagen den 18de Februar 1891, Kl. 1^{1/2}.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af anden Behandling af: Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifterne.

Formanden: Det Affnit, vi nu skulle bestæfste os med, dannes af Positionerne 86—184, begge inklustve, med de dertil hørende Vædringsforslag Nr. 27—51, samt 4 Vædringsforslag, der efter Tallet egentlig høre hen til sidste Affnit, men som her maa tages med paa Grund af Materien, nemlig Vædringsforslagene Nr. 60, 61, 66 og 67. Dog maa undtages en Position med tilhørende Vædringsforslag paa Grund af dens Sammenhæng med det følgende Affnit, nemlig Position 121 med tilhørende Vædringsforslag Nr. 32, der omhandler Margarine. Foruden disse af Udvalget fremsatte Vædringsforslag med de Positioner, hvortil de slutte sig, skalde tillige under dette Affnit foretages Vædringsforslagene udenfor Betænkningen, stillede af Finansministeren. Jeg tænker, at man nu tilstræffeligg vil have bemærket Omraadet for det under Forhandling satte Affnit.

Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Mæken): Det første Vædringsforslag af den Række, som nu er stillet under Forhandling, gaar jo ud paa, at den Told paa Stenkul, som Forslaget har foreslaaet affstaflet, skal paalægges igen i væsentlig samme Størrelse som tidligere, saaledes, at den beregnes efter Vægt i Stedet for efter Maal. Det er et Forslag, der er stillet af et Flertal, men da jeg ikke har den Være at være Medlem af dette Flertal, skal jeg ikke paa Forhaand tale videre om det, men overlade dette Flertals Ordfører at motivere det, og jeg forbeholder mig saa at fremsætte mine Indvendinger mod det. Det andet Forslag er et Forslag, som kun har formel Betydning, nemlig en Redaktions-

vædring eller Tilspjelse af „Ertser“ til Udtrykket „Malme“, som jeg ikke antager, der er Anledning til at dvæle videre ved. — Men naar jeg nu gaar til det næste, Told paa Klædningsstykker, vil jeg gøre opmærksom paa, at den Tankegang, der overhovedet har foranlediget, at der er stillet Vædringsforslag til disse Positioner, er den, at man bør sørge for ikke at beskytte det udenlandske Arbejde ved at lægge en forholdsvis højere Told paa Raamaterialerne, som anvendes til at forarbejde Klædningsstykker her i Landet, end den, der lægges paa de færdigfærdede Klædningsstykker, som indføres fra Udlandet, og hvorledes det vilde kunne gøres, dersom man bliver staaende ved det nuværende Forslag om kun at lægge en Tillægstold af 50 eller eventuelt 100 pCt. paa Dameklædninger, som indføres fra Udlandet, er, som det forekommer mig, aldeles slaaende og uimodsigelig godtgjort af Andragendet Nr. 13, som ledsager Betænkningen. Da det vel ikke er Meningen, at man saaledes skal beskytte det udenlandske Arbejde paa de indenlandske Sverkers Beføstning, har et Mindretal stillet et Forslag i saa Henseende om, medens man for Herreklædningsstykkers Bedkommende bliver staaende ved det stillede Forslag, saa for Dameklædningsstykkers Bedkommende, hvor der jo er Spørgsmaal i meget videre Omfang om Besætning osv. af dyrere Stoffer, at indføre en Told, som værgede mod, at saaledes det indenlandske Arbejde blev forurettet paa det fremmede Arbejdes Beføstning. Efter at saaledes Betænkningen var vedtagen, blev der af et andet Mindretal stillet et andet Vædringsforslag til samme Position, nemlig Vædringsforslaget under Nr. 30, som gaar ud paa at gennemføre samme Tanke, om end i en anden Affattelse og paa en anden Maade. Da jeg nu har Grund til at haabe, at dette sidste Vædringsforslag muligvis kunde vinde den højstærede Finansministers Bifald, skal jeg tage Vædringsforslaget under Nr. 29 tilbage og derimod anbefale det høje Ting at se velvillig paa Vædringsforslaget under Nr. 30, idet jeg tør udtale det Haab, at skønt det kun er stillet af et enkelt Medlem, dog den deri udtrykte Tanke: At skaffe Arbejde til de indenlandske Sverker, har vundet en Samstemning indenfor Udvalget, som er større, end den lader sig udtrykke ved, at et enkelt Medlem staar som Forslagsstiller

Formanden: Det er bedst, jeg straks stiller det Spørgsmaal, som Forretningsordenen kræver, om nogen optager det saa-